

Jagt hver Dag i Jagttiden, eller om de kun faar Lejlighed til at gaa paa Jagt et Par Dage; Betalingen er imidlertid den samme, nemlig 20 Kr. Derfor er der mange, og deriblandt ikke mindst smaa Landbrugere og Haandværkere og lignende, som gerne vil gaa paa Jagt nu og da, men som føler sig forurettede, fordi de skal betale 20 Kr., medens andre, som har Tid og Raad til at gaa paa Jagt hver eneste Dag, ikke skal betale mere end disse 20 Kr. Jeg synes, at disse Betragtninger er fuldkommen rigtige, og derfor foreslaar jeg, at alle Jagttegn ophæves.

Der er blevet sagt til Forsvar for Jagt-tenenes Indførelse, at Betalingen var en Slags Forlystelsesskat. Jeg skal villig indrømme, at mange opfatter det at gaa paa Jagt som en Forlystelse, uden at jeg derfor vil erkende, at det er et berettiget og retfærdigt Grundlag for Paalæggelse af en Forlystelsesskat. Naar man i Almindelighed paalægger en Forlystelsesskat, plejer man at lade Skatten stige i Forhold til, hvor meget den paagældende deltager i vedkommende Forlystelse; men man kan ikke sige, at dette sker i det foreliggende Tilfælde, idet man her lader alle betale lige meget, enten de forlyster sig en enkelt Dag eller hver eneste Dag i Maanedens. Derfor finder jeg det i højeste Grad uretfærdigt at paalægge en saadan Forlystelsesskat.

Der er ogsaa sagt, at disse Jagttegn er indført for at værne Vildtet, og for at Vildtbestanden ikke fuldstændig skal udryddes her i Danmark. Jeg tror, at den Betragtning utvivlsomt er rigtig, at man virkelig har opnaaet noget i saa Henseende, thi det er indlysende, at naar man paalægger de forskellige Jægere den samme Afgift, nemlig 20 Kr., naar de vil gaa paa Jagt paa anden Mands Ejendom, betyder det, at mangfoldige, der i og for sig gerne vilde gaa paa Jagt, finder denne Afgift for stor, fordi de ikke har Tid og Raad til at gaa paa Jagt mere end en enkelt Dag, og de undlader derfor at løse Jagttegn, og det er en Selvfølge, at jo færre Jægere des bedre Vilkaar for Vildtet. Man maa vel derfor antage, at Vildtet bevares mere end hidtil, naar man indskrænker Jægerens Antal. Men jeg synes, det er meget uretfærdigt at beskærme Vildtet paa den Maade, at man kategorisk afskærer dem, der har mindst Tid og mindst Raad, fra at gaa paa Jagt til Fordel for dem, der har bedst Tid og bedst Raad. Jeg tror derfor, at hvis man vil værne Vildtet, hvad der naturligvis maa være i alles Inter-

esse, og vil bevare en nogenlunde rimelig Vildtbestand her i Landet, sker detteligesaa godt ved, at man udvider Fredningsbestemmelserne, saaledes at de gælder i et længere Tidsrum end tidligere; saadanne udvidede Fredningsbestemmelser vil jo ramme alle Jægere.

Med disse Ord vil jeg anbefale ogsaa dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Landbrugsejendomme, til hvilket Udvalg er henvist: Forslag til Lov om Jords Udstykning og Sammenlægning m. m. og Forslag til Lov om Indskrænkninger i Retten til Jords Udstykning samt om Jords Sammenlægning i de sonderjydske Landsdele.

Valgt blev: *Hækkerup, J. P. Jensen, J. Kr. Jensen (Aarhus A.), J. P. Nielsen, Olufson, Hans Rasmussen, Pinholt, L. Kvist, Thorhauge, H. P. Hanssen (Nørremølle), Ulrich, Fibiger, Reedtz-Thott, Kr. Pedersen og Niels Frederiksen.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Styrelsen af Statsbanerne.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 3193).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne og de følgende Sager paa Dagsordenen kan kun med Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges enstemmigt med 93 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.